

ดาวมหาวิทยาลัย

• โสณ อนุพงษ์

เด็กหนุ่มจากคณะสถาปัตย์ขี้นใจสาว ๆ เดินเข้ามาทักทายกับพี่ๆ อย่างเป็นกันเอง เขา คือ ปอนด์ ณปรีชญ์ รัตนนิตย์ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาการออกแบบอาคาร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 5 พระเอกเอ็มวีเพลง "ขอ" วงโลโมโซนิค คือเดือนมหาวิทยาลัยที่เราจะได้แนะนำให้รู้จักกันในวันนี้

หนุ่มปอนด์บอกกับพี่ๆ ว่าเขาค้นพบความชอบของตัวเองตั้งแต่เรียนอยู่ชั้น ม.2 ว่าเป็นคนที่ชอบวาดรูป แนวเส้นออกแบบ เพราะดูมีมิติเอกลักษณ์ ก็ได้เริ่มศึกษารูปร่างเส้นแบบนี้ ส่วนใหญ่จะใช้ในการเรียนคณะสถาปัตย์ จึงตั้งใจเรียนเพื่อที่จะได้สอบเข้าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

"เป้าหมายแรกที่ยากสอบเข้าก็คือจุฬาฯ แต่พอได้มีโอกาสเดินทางมาที่พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มาดูละครเวทีของที่นี่ พอดตอนสุดท้ายพี่ๆ เขาร้องเพลงประจำคณะ ผมตัดสินใจเลยว่าจะเรียนต่อที่นี่ ถึงแม้ว่าการเข้ามาเรียนที่นี่จะมาด้วยเพลง แต่ด้วยเนื้อหาของเพลงนั้น มันบอกถึงชีวิตของเด็กที่เรียนสถาปัตย์ เล่าถึงการทำงาน การอดนอน งานหนัก ความรักเพื่อน ความเป็นเพื่อนพ้อง พอได้เข้ามาเรียนจริงๆ ก็รู้สึกตั้งใจที่ตัดสินใจ

mv : ปรนัญญ์ ณปรีชญ์

ณปรีชญ์ รัตนนิตย์

ว่าที่สถาปนิกหนุ่ม

ผิด เพราะเราได้ความรู้ความเข้าใจจากที่นี่ไปเยอะมาก" ปอนด์ เล่าถึงการตัดสินใจครั้งสำคัญ เพราะไม่ใช่แค่เรื่องวิชาความรู้บรรยายกาศการเรียน สังคมเพื่อนที่น้องในมหาวิทยาลัยล้วนมีส่วนสำคัญต่อแรงบันดาลใจในการทำงานในอนาคตของนักศึกษาทุกคน หลังจากปอนด์ได้เข้าเรียนที่คณะสถาปัตย์แล้ว เขาก็เลือกสาขาการออกแบบอาคาร เพราะอยากออกแบบในภาพรวมใหญ่มากกว่า ปอนด์บอกกับพี่ๆ ว่าหัวใจของการเป็นนักสถาปัตย์ที่ดี ควรจะเข้าใจแก่นของงาน เพราะทุกงานก็จะมีกรอบของงานแต่ละชิ้นที่ไม่เหมือนกัน งานบางงานถูกปิดด้วยราคา บางงานถูกปิด

ด้วยจุดขาย รับงานมาชิ้นหนึ่งต้องมองไปที่จุดสำคัญของงานให้ถูกต้องออกแบบในส่วนที่สำคัญก่อน สิ่งอื่นๆ ก็จะเป็นในส่วนของการออกแบบประดับให้สวยงามตามมา เหมือนกับการใช้ชีวิต หากเทียบกับตอนนี้เป็นนักศึกษา ก็คือการจัดระบบชีวิต จัดลำดับความสำคัญในการทำงาน

"มีหลายงานที่ออกแบบมาแล้วสวยดูโดดเด่น แต่ไม่ได้สนใจพื้นที่โดยรอบ เช่น ออกแบบอาคารมาหนึ่งที แต่ไม่ได้ใส่ใจ วัฒนธรรมของคนท้องถิ่น หลายคนอาจจะชอบให้สร้างสิ่งใหม่ๆ แต่ผมคิดว่าการออกแบบให้สวยและสนใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่สามารถ

ควรรวมกันได้ แล้วทำให้อัจฉริยะ

การออกแบบที่ผมชอบมากที่สุดก็คือเน้นการใช้สีจะวัสดุ หรือการใช้เนื้อแท้ของวัสดุ ไม้เป็นไม้ หินเป็นหิน ไม่มีการนำปูนมาปลอมเป็นไม้ หรือหากสร้างด้วยคอนกรีตจะไม่มีการนำสีมาทา หากพื้นผิวจะมีรอยแตก ก็จะต้องสวยอย่างธรรมชาติ วัสดุลายที่ออกมาต้องไม่มีการแต่งเติม ดังนั้นสถาปนิกจะต้องออกแบบล่วงหน้าสำหรับอนาคตของสิ่งเหล่านี้ จะนับเป็นความสวยงามตั้งแต่ครั้งแรกที่ออกแบบ ทั้งแคตที่ปะโดนผนังแล้วสีซีดแล้วจะต้องสวย เป็นสไตล์ที่ผมชอบมากที่สุด" ณปรีชญ์ เล่าถึงแนวการออกแบบที่ชื่นชอบและสถาปนิก

รุ่นใหม่นิยมใช้

หลังจากที่เรียนจบ หนุ่มปอนด์ตั้งใจว่าจะทำงานเก็บประสบการณ์สักระยะและออกมาเปิดบริษัทรับงานของตัวเอง ซึ่งเมื่อเราถามว่าไม่กลัวความกดดันจากการเป็นเจ้าของกิจการหรือ ณปรีชญ์ตอบกลับมาว่า แม้ว่าวันข้างหน้าเวลาเจอปัญหา ทั้งความเครียด เวลา ความกดดัน เป็นเรื่องที่เราต้องเผชิญอยู่แล้ว แต่ถ้าเราหมั่นอนาคตชีวิตในวันข้างหน้าให้ยาวขึ้น ปัญหาที่เจอมันไม่ใช่จุดสุดท้ายของชีวิต เราจะลดความเครียดลง พอลดความเครียดลง เราก็จะหาทางแก้ได้ตรงจุดง่ายขึ้นนั่นเอง ■